

NUMMER 9

Verdenshistoriens værste våben bliver til

14. september 2025 af [Valdemar Rygaard Lenschow](#)

0

BOMBEN

999999

Tegner: Denis Rodier

Forfattere: Didier Alcante & L. F. Bollee

Forlag: Forlaget Faraos Cigarer

Form: Hardcover, 472 sider

Vejl. pris: 348,-

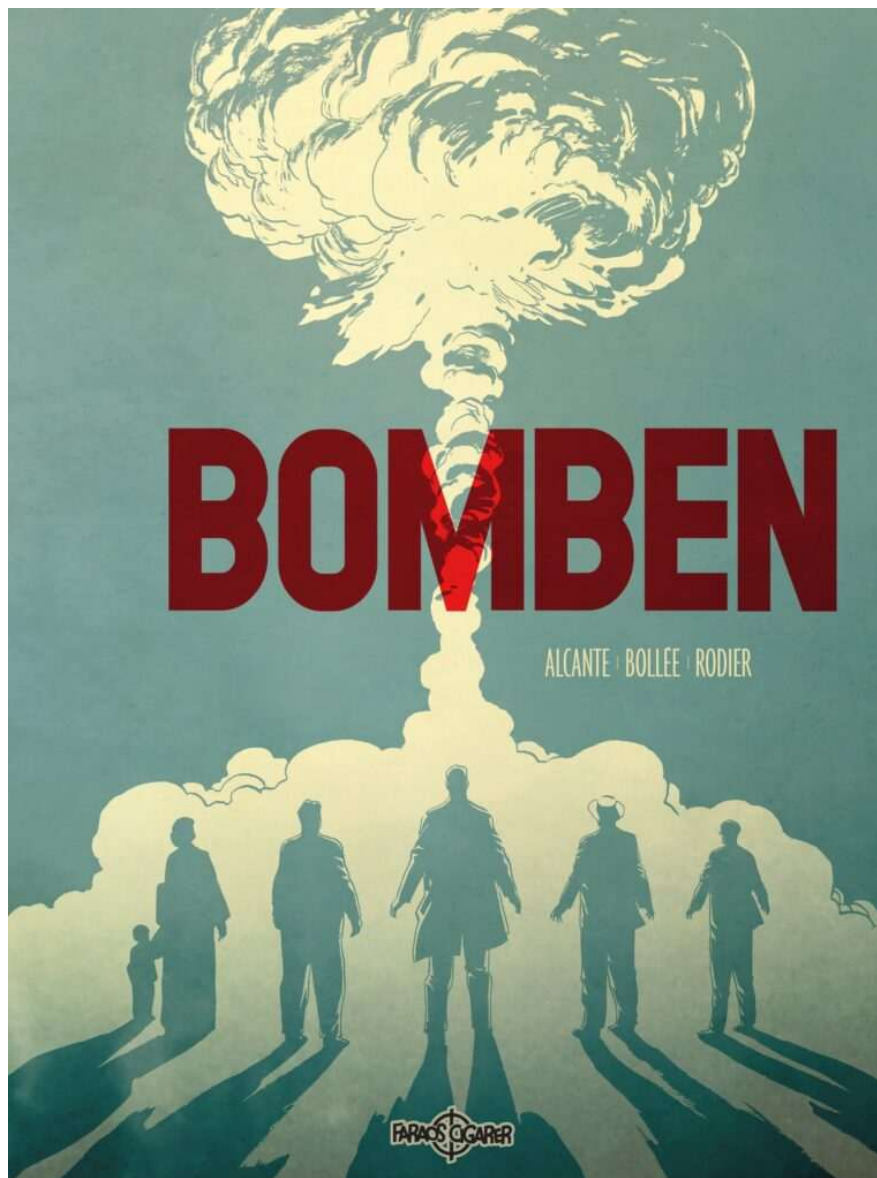
Udgivelsesår: 2025

Udgivelsesland: Danmark

I *Bomben* får vi historien bag
atombomben. Den er både dragende,
kompleks og smuk på samme tid.

Tidligt på sommeren udkom den danske oversættelse af Alcante, Bollee og Rodiers *La Bombe* fra 2020, et murstensværk af en tegneserie, som på dansk har fået titlen *Bomben*. Der er tale om et massivt værk af historisk fiktion centeret omkring Manhattan Projektet og det atomare våbenkapløb op til og under anden verdenskrig, som trods utallige karakterer, forskellige synsvinkler og komplekse situationer formår at være spændende hele vejen igennem. Man skal dog indimellem holde tungen lige i munden for at følge med.

I *Bomben* er der ikke én entydig hovedperson, men et stort persongalleri på tværs af flere sammenflettede historier. Det er ret ulig Christopher Nolans storfilm *Oppenheimer* fra 2023, der på sin vis fortæller den samme historie, men med et konkret udgangspunkt i fysikeren J. Robert Oppenheimer.

Selvom vi tidligt i *Bomben* introduceres til den ligeledes jødiske fysiker Leo Szilardi, der også spillede en vigtig rolle i atombombens historie, bliver tegneserien ikke til en skildring af hans egen historie. Ej heller kan nogle af de andre vigtige karakterer i tegneserien, herunder Oppenheimer, General Groves og en japansk familiefar, siges at være dens hovedperson. Som titlen indikerer, er der her tale om selve Bombens historie; ikke noget menneskes, og samtlige mindre historier tjener specifikke formål i forhold til at fortælle den. F.eks. følger man en lille japansk familie i Hiroshima helt fra begyndelsen af, hvilket jævnligt påminder læseren om, hvordan det hele skal ende.

Dette fokus på bombens historie og indflydelse varsles fra åbningen værket, idet fortællerstemmen viser sig ikke at tilhøre et menneske, men et grundstof;

“

**Jeg bliver navngivet i 1789. De kalder mig
Uran efter en planet, de lige har opdaget.
Jeg foretrækker selv at se det som en
henvisning til Uranus, romernes gud for
himlen.**

Uranen kigger udefra på menneskehedens historie, og den drømmer længselsfuldt om den dag, hvor den vil lyse hele jorden op. Hvor den vil vise sin sande magt. Og den får endelig opfyldt denne drøm, idet atombomben sprænges over Hiroshima og dræber over et hundredetusinde mennesker; nogle i øjeblikket, andre ved den efterfølgende stråling.

Det er rædselsvækkende og mytologisk på samme tid, og uranens tilfredsstillelse spejler den ubehagelige stolthed, hvormed de amerikanske videnskabsfolk og generaler gratulerer hinanden for at have skabt ”fred”, imens mange tusinder af japanske civile ligger døde.

Det er næsten satirisk, men uden på nogen måde at være sjovt.

Trods selve uranens mytologiske tilstedeværelse i teksten er den et forsøg på en relativt nøjagtig gengivelse af historien; således både formidler og fanger *Bomben* på samme tid, og man kan mærke, at skaberne har lavet det nødvendige forarbejde. På intet tidspunkt skyer *Bomben* væk fra at portrættere historiens ubehageligheder, hverken ved Hiroshima eller ved de plutoniumbaserede eksperimenter, som amerikanske videnskabsfolk udførte imod medlemmer af landets egen befolkning uden deres tilladelse.

Det er en barsk læseoplevelse og en, der giver stof til eftertanke i forhold til rædslerne ved krig; særligt netop nu, hvor verdens nationer er påbegyndt en ny militæroprustning, fremstår dens temaer uhyre aktuelle. I en tid som denne er det netop historikerne og kunstnernes opgave at påminde os om, hvor slemt det kan gå, så vi ikke gentager fortidens fejltagelser.

Hvis vi da overhovedet er i stand til at lære noget. Dette spørgsmål rejser *Bomben* ligeledes, og svaret, der leveres, er ikke ligefrem opmuntrende. Men den opfordrer også til handling. Menneskehedens fremtid virker således både uklar og bekymrende, men ikke uundgåelig.

12

Bomben er en lang og teksttung tegneserie på over 450 sider, men der er absolut ikke blevet sløset på den visuelle front. Denis Rodier, som er værkets tegner, fører en semirealistisk sort-hvid streg beslægtet med flere klassiske krigstegneserier. Persongalleriet er enormt, så Rodier må have haft lidt af en udfordring med at gøre de enkelte personer identificerbare. Men trods de 30+ karakterer og ingen farve er det typisk overskueligt at genkende de mange figurer.

De er generelt tegnet konsistent og med en stor portrætlighed over for de historiske personer bag, og Rodier må have brugt mange timer på at nærstudere fotografier, før han udarbejdede sine designs. Dette gælder ikke blot de mere ikoniske figurer som Stalin, Einstein og Oppenheimer, men også mindre kendte

historiske figurer, hvor de fleste læsere med sandsynlighed ikke ville bemærke en forskel alligevel. Her skinner Rodiers dedikation igennem, og portrætligheden er særligt imponerende med det lange omfang in mente.

Foruden personskildringerne rummer *Bomben* også en lang række af flotte landskabsbilleder, diverse historiske bygninger og ikke mindst storslåede helsidede eller dobbeltsidede illustrationer, der eksempelvis portrætterer den forfærdelige ødelæggelse i Hiroshima. Gennem f.eks. uranens perspektiv gives der også anledning til flere illustrationer fra tidligt i jordens historie, som giver lidt afveksling til de rene linjer og de mange vellignende ansigter.

Mange af helsideillustrationerne i *Bomben* er uden tvivl plakativærdige – om end mange af de grufuldheder, der portrætteres, måske ikke egner sig til noget særligt smagfuldt salg af merchandise.

Bomben havde uden tvivl fortjent at blive oversat til dansk, og for den historieinteresserede læser er den en god tilføjelse til bogreolen. Historien er dragende og kompleks med mange synsvinkler, og værket er godt tegnet, selvom det kræver et vist overskud i hovedet og nok en baglomme med lidt grundlæggende historisk baggrundsviden for virkeligt at følge med.

F.eks. gives der ikke megen kontekst for Japans rolle i 2. verdenskrig, og lidt kendskab til Den Kolde Krig gør også meget

for forståelsen af konsekvenserne af bombens opfindelse. Det er ikke nogen let læseoplevelse, og bogen er for tung at have med i rygsækken, men sidder man derhjemme i lænestolen og er indstillet på et stykke seriøst historisk fiktion, så passer den fremragende.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

► Faraos Cigarer, Benny Vigan, Atombombe, Historisk Fiktion

Valdemar Rygaard Lenschow

Tegneseriedannet på litteraturhistoriestudiet, bag disken i Faraos Cigarer og skolebiblioteket. Skrev bacheloropgave om Calvin and Hobbes.

🔗 <https://valdemarlenschow.blogspot.com/>

FORRIGE ARTIKEL

Radio Rackham: Junji Ito

NÆSTE ARTIKEL

**Kosmisk fantasy som
modig mosaik**

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

